[Jørgen Jensen]

fryse værdistigningen som en offentlig prioritet. Dermed kunne man også forhindre en belåning af denne værdistigning. Vi kunne så senere, og det er vi indstillet på, stille forslag om at beskatte denne værdistigning ved salg. Vi siger altså ikke, at værdistigningen ikke skal inddrages til samfundet igen, men vi siger, at her og nu er det nødvendigt for at få hold på økonomien, at man standser belåningen; det er sådan set det afgørende i den nuværende situation.

Kommunisterne har også på anden måde peget på, hvad der skulle gøres her og nu. Vi har sagt, at en udvidelse af det hjemlige forbrug er nødvendig. Det er nødvendigt af hensyn til beskæftigelsen, og det er også nødvendigt for at kunne udnytte de produktionsmuligheder, vi har fået gennem videnskabelige og tekniske fremskridt. Det er helt urimeligt, at man holder igen på det hjemlige forbrug. Et hjemligt forbrug vil betyde øget boligbyggeri, det betyder også, at småhåndværkerne får mere at lave, det betyder også, at produktion og forbrug af danske varer kan stige, og det kan sikres på mange forskellige måder.

Vi har sagt, at det ville være rimeligt at fritage dansk produktion for moms. Når man siger, at det ikke kan lade sig gøre, er det ikke rigtigt; der er også i andre lande gennemført en selektiv moms. Og selv om der så skulle være begrænsninger i EF-lovgivningen, ved vi jo, at andre lande ikke tager det så nøje, ikke følger den lige efter bogstaven.

Vi har også peget på, at det kunne ske ved udbetaling af de dyrtidsportioner, som for nærværende er tvangsopsparet i ATP; også derved kunne man øge forbruget og dermed øge beskæftigelsen. Der er altså konkrete muligheder her.

Vi har også sagt, at man samtidig kunne forhindre, at dette betød et stigende valutaunderskud. Vi har foreslået en importkontrol, hvilket også ville være en direkte hjælp til de mindre virksomheder. Det er muligt at gennemføre den, og det er ikke rigtigt, når det bliver sagt, at dette betyder, at man førte en politik over for udviklingslandene, som ville skade dem. Det er heller ikke rigtigt, når man har sagt, at importkontrol betød, at vi ville blive udsat for repressalier fra andre lande. Det er da muligt, at vi bliver udsat for repressalier, men det behøver ikke at være på grund af en importkontrol. Det har været diskuteret tidligere, og der har været fremholdt mange eksempler på, hvordan det kunne gøres, og hvorfor det skulle gøres. Jeg vil blot pege på, at for nærværende søger man jo fra regeringen og også fra venstre, som har rejst denne forespørgselsdebat, at gennemføre en importkontrol. Hvorledes gør man det her? Man gør det ved at begrænse forbruget, man gør det ved at lægge afgifter på varerne; dermed, siger man, nedsætter man forbruget, også forbruget af varer udefra. Ja men det er en begrænsning af valutaforbruget, som rammer nedad, som rammer de dårligst stillede hårdest, i stedet for at man gennem en importregulering kunne sikre en kontrol. Det ville betyde, at man kunne øge forbruget, og at man kunne ved at gennemføre en regulering sikre, at det ikke betød et større valutaunderskud.

Tiden er ved at være udløbet, og jeg vil blot understrege, at vor opfattelse af den diskussion, der er rejst her i dag, er, at det er nødvendigt igen og igen at diskutere, hvorledes vi sikrer beskæftigelsen, men det er også nødvendigt igen og igen at pege på, hvad der er de egentlige årsager til, at vi har arbejdsløshed. Det er også nødvendigt igen og igen at pege på, at vi her og nu kunne føre en politik, som ville løse problemerne inden for Danmarks grænser, at vi har muligheder for at øge forbruget. Vi har også muligheden for, hvis vi har vilje til det, at sikre, at det øgede forbrug ikke medfører et større valutaunderskud.

Dernæst er det også nødvendigt at sige, at den politik, der har været ført hidtil, alene har haft til formål at sikre, at de, som havde i forvejen, kapitalhaverne, virksomhederne, fik mulighed for at øge deres overskud. Ja, det er sagt direkte, at det egentlige formål med indkomstpolitikken var at gøre det endnu bedre at være kapitalhaver i dagens Danmark. Vi er af den opfattelse, at det arbejdende folk – også de småhandlende og den mindre industri – har en fælles interesse i at begrænse monopolernes magt i den nuværende situation, og det er dér, der skal sættes ind.

Bolvig (RV):

Det radikale venstre er glad for, at venstre gennem denne forespørgselsdebat retter fol-